

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 23To/23/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722010200  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3722010200.4

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom B. E., F. XXXX/XXX, G. B. E., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Tr. zákona, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 16. júla 2024, prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 06. decembra 2023 pod sp. zn. 2T/58/2022 a jednomyselne takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 06. decembra 2023 pod sp. zn. 2T/58/2022 bol obžalovaný A. B. C., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) oslobodený podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 30. mája 2022 pod č. k. 2Pv 64/22/3307-23, doručenej okresnému súdu toho istého dňa, pre trestný čin prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe, že

„dňa 02.02.2022 v čase okolo o 10:25 hod. bolo v Považskej Bystrici na H. ulici, pred obytným blokom č. XXXX, hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Považská Bystrica zastavené a kontrolované osobné motorové vozidlo značky Mercedes Benz ML 350 CDI s evidenčným číslom B., ktoré viedol jeho vodič po H. ulici popred obytný blok č. XXXX smerom k budove F., kde na vyzvanie policajta a aj po zákonom poučení o spôsobe vykonania dychovej skúšky ako aj o následkoch spojených s jej nevykonaním, vodič riadnu dychovú skúšku na prítomnosť alkoholu do elektronického meracieho prístroja Alcoquant 6020 plus A410 235 nevykonal, pretože pri fúkaní nerešpektoval pokyny policajta ohľadom nevyhnutnej doby fúkania do prístroja, pričom funkčnosť prístroja bola následne preverená aj kontrolnou dychovou skúškou policajta a keďže vodič javil známky požitia návykovej látky a ďalšej dychovej skúške sa už odmietol podrobiť, bol následne policajtom vyzvaný v ten istý deň 02.02.2022 v čase okolo 10:45 hod. na podrobenie sa lekárskeho vyšetreniu, spojenému s odberom krvi alebo iného biologického materiálu v zdravotníckom zariadení, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, čomu sa výslovne odmietol podrobiť, hoci by takéto vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,“ pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor. Svoje odvolanie písomne odôvodnil podaním zo dňa 06. februára 2024 tým, že nesúhlasí s právnymi názormi okresného súdu vyjadrenými v napadnutom rozsudku, v ktorých okresný súd uvádza, že za podstatné je potrebné považovať poučenie obžalovaného zo strany príslušníkov PZ ohľadom možných následkov odmietnutia skúšky, keď nevedomosť o trestnosti svojho konania páchatela viny nezbavuje. Samotné znenie skutkovej podstaty tohto trestného činu potrebu predchádzajúceho poučenia nevyžaduje. Za rovnako nesprávny nepovažuje ani právny názor, že

po neúspešnosti dychových skúšok mal byť postup príslušníkov PZ taký, že by mali „predviesť vodiča k lekárovi za účelom realizácie skúšky odberom krvi u neho“, keď uvedený postup, vzhľadom na neskoršie vyjadrenie vodiča o odmietaní takejto skúšky, považuje za nútenie k sebaobvineniu a obmedzeniu osobnej slobody v rozpore s ústavnými princípmi. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodovanie. V prípade, ak by sa krajský súd s touto jeho argumentáciou nestotožnil, poukázal na skutočnosť, že konanie, ktoré je obžalovanému kladené za vinu, napĺňa aj znaky priestupku, a preto je na mieste postúpiť vec na prejednanie ako priestupku príslušnému orgánu.

Obžalovaný sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu k písomne odôvodnenému odvolaniu prokurátora ani sám, a ani prostredníctvom svojho obhajcu nevyjadril.

Verejné zasadnutie odvolacieho krajského súdu bolo dňa 16. júla 2024 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok (§ 293 odsek 5, odsek 7 Tr. poriadku) v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sám navrhol vykonať verejného zasadnutia vo svojej neprítomnosti.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného a odôvodneného odvolania podriadeného prokurátora, ako aj všetkých návrhov v ňom uvedených, teda aj návrhu, ako má odvolací súd rozhodnúť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že navrhuje odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. V tejto súvislosti poukázal na vyslovený právny názor krajského súdu v jeho predchádzajúcom rozhodnutí v prejednávanej veci. Pokiaľ ide o prokurátorom uvádzané možné právne posúdenie skutku ako priestupku, tak uvedené posúdenie neprichádza do úvahy aj vzhľadom na všetky vyjadrenia prokurátora v celom trestnom konaní. Obžalovanému je kladené za vinu iba odmietnutie vykonania krvnej skúšky a nie dychovej skúšky, ktorej by sa teoreticky mohlo týkať postihnutie za priestupok, ale vo vzťahu, ku ktorému konaniu ani toto trestné konanie smerované nebolo a neboli vykonávané ani príslušné procesné úkony.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania prokurátora, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 22. mája 2023, na verejnom zasadnutí dňa 16. júla 2024, postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, ale dôvodné nie je. Krajský súd nezistil pritom ani chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaného trestného činu zistil, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo v súlade s platným Trestným poriadkom, a v ktorom nedošlo k žiadnym relevantným pochybeniam, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Okresný súd ako súd prvého stupňa vykonal dokazovanie (vykonaním všetkých dostupných a relevantných dôkazov a postupoval v intenciách právneho názoru vysloveného v posudzovanej trestnej veci v uznesení Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11. júla 2023 pod sp. zn. 23To/30/2023) v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a urobil

z neho správne nielen skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku. Tieto hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, bez ohľadu na to, kto vykonané dôkazy zadovážil a dospel následne k logicky správnym

a odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 odsek 1

Tr. poriadku aj podrobne a vecne správne i presvedčivo v napadnutom rozsudku odôvodnil.

Krajský súd je v zhode s názorom okresného súdu v tom, že aj keď bol obžalovaný dôvodne podozrivý, že sa mal dopustiť žalovaného skutku, ktorý má byť právne kvalifikovaný ako žalovaný predmetný trestný čin prečinu, výsledky dokazovania vykonaného pred prvostupňovým okresným súdom na hlavnom pojednávaní netvoria relevantný podklad pre nepochybný záver o tom, že žalovaný skutok je skutočne

trestným činom. Výsledky dokazovania v tomto smere nie sú jednoznačné, a neexistuje tak vôbec ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, vzájomne sa podporujúcich, ktorý by viedol k nepochybnému záveru o vine obžalovaného, ale práve aj neopomenutím platnej zásady „in dubio pro reo“, t. j. „v pochybnostiach v prospech obvineného či obžalovaného“, vyplývajúcej z ustanovenia § 2 odsek 4 Tr. poriadku, tvorí naopak podklad pre správne a zákonné rozhodnutie v posudzovanej trestnej veci tak, ako rozhodol okresný súd napadnutým rozsudkom (viď napr. judikát R 14/1964).

V preskúmvanej trestnej veci po podaní obžaloby a vykonaní dokazovania na okresnom preukázateľne vznikli relevantné pochybnosti o tom, či skutok kladený za vinu obžalovanému tak, ako sa stal, je trestným činom, a to napriek skutočnosti, že okresný súd vykonal pomerne rozsiahle dokazovanie, pričom z takto vykonaného dokazovania je zrejmé, že jedinými dôkazmi vo vzťahu k tomu, že konanie obžalovaného malo charakter žalovaného trestného činu prečinu, sú svedecké výpovede C. a I., konajúcich príslušníkov policajného zboru v inkriminovanom čase a na inkriminovanom mieste. Sám obžalovaný pritom odmietnutie skúšky odberom krvi, ktoré malo byť konaním, naplňajúcim znaky žalovaného trestného činu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 2 Tr. zákona, odmieta. Svedecké výpovede konajúcich policajtov sú však nielen podľa názoru okresného súdu, ale aj podľa krajského súdu rozporuplné, a to práve v zásadnej časti, týkajúcej sa odmietnutia podrobeniu sa skúšky odberom krvi obžalovaným, resp. kedy, akým prejavom a za akých okolností k nemu malo dôjsť. Aj keď z vykonaného dokazovania, a to aj v spojitosti s výpoveďou samotného obžalovaného, ktorá bola inak konzistentná, skutočne vyplynulo, že k vykonaniu skúšky odberom krvi u obžalovaného nedošlo, nebolo preto v preskúmvanom trestnom konaní racionálne a bez akýchkoľvek relevantných pochybností, ani po vykonaní všetkých relevantných dôkazov preukázané, že by sa obžalovaný dopustil takého konania, ktoré by naplňovalo všetky obligatórne znaky tohto trestného činu, t. j., že by vykonanie takejto skúšky kvalifikovane odmietol. Úvahy a závery súdu okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú preto vecne správne a krajský súd sa s nimi plne stotožnil. Krajský súd preto po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom, ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora vo vzťahu k hodnoteniu svedeckých výpovedí C. a I. nepovažoval za dôvodné. Odvolacie námietky prokurátora totiž smerovali vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania okresným súdom, ktoré odvolateľ navrhol vyhodnotiť inak, než to urobil okresný súd ako súd prvého stupňa.

Krajský súd k námietkam prokurátora týkajúcim sa „nepotrebnosti“ poučenia osoby, ktorá má byť podrobená dychovej skúške vo vzťahu k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti uvádza, že v danom prípade z viacerých vykonaných dôkazov vyplýva, že v uvedenom prípade jednoznačne nedošlo k „zastaveniu a kontrole osobného motorového vozidla“ (ako prokurátor postup policajtov označil v rámci podanej obžaloby) pri výkone bežnej kontroly účastníkov cestnej premávky, ale po vozidle bolo pátrané a zastavené bolo výlučne z dôvodu, že vodič vozidla, t. j. obžalovaný mal byť podozrivý, že vedie vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo omamnej a návykovej látky. Procesný postup policajtov preto musel byť jednoznačne odlišný práve od bežnej cestnej kontroly, nakoľko vykonávali úkony vo vzťahu k osobe podozrivej zo spáchania trestnej činnosti, avšak ich postup takýto nebol.

Vo vzťahu k námietkam prokurátora týkajúcim sa nemožnosti postupu policajtov spôsobom, že by obžalovaného „predviedli“ na odber krvi s odôvodnením, že už pri vozidle sa mal obžalovaný vyjadriť, že takýto postup odmieta, krajský súd jednak opätovne poukazuje na rozporuplné svedecké výpovede zasahujúcich príslušníkov Policajného zboru, vo vzťahu za akých okolností a akým spôsobom, a či vôbec malo k odmietnutiu takejto skúšky dôjsť (keď obžalovaný toto odmietnutie v priebehu trestného konania popiera a výpovede svedkov sú rozporuplné). Krajský súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že dychová skúška, ktorá bola u obžalovaného opakovane neúspešná, realizovaná v čase o cca 10.25 hod. – 10.30 hod. (kedy vykonal svedok C. I. „kontrolnú dychovú skúšku“), avšak k odmietnutiu skúšky krvi odberom (v zmysle obžaloby) a aj následnému obmedzeniu osobnej slobody obžalovaného v spojitosti s tým, že mal chcieť miesto opustiť, došlo podľa zápisnice o zadržaní až zo skutočne zarážajúcim časovým odstupom 15 minút. Pritom zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplýva, že v momente po neúspešnej dychovej skúške, ktorej sa však reálne podrobil, by vykonanie inej skúšky odmietal. Za uvedených okolností krajský súd konštatuje, že nebolo dôvodné žalovaný skutok ani postúpiť inému orgánu podľa § 280 odsek 2 Tr. poriadku, za účelom prejednania ako priestupku.

Krajský súd pre úplnosť uvádza, že odvolaním prokurátor v podstate napádal spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní. Vstupovať však do tohto jeho hodnotenia, s poukazom na ustanovenie § 2 odsek 12 Tr. zákona, možno len skutočne výnimočne, t. j. len ak by toto hodnotenie bolo v príkrom rozpore s ustanovením, ktoré dôsledne zaväzuje súd prvého stupňa pri uvedenom procesnom postupe, prípadne ak by jeho hodnotenie dôkazov bolo v zásadnom rozpore s princípmi elementárnej logiky, čomu ale v posudzovanom prípade tak rozhodne nie je (práve naopak), pretože okresný súd zrozumiteľne, presvedčivo a akceptovateľne zákonným spôsobom hodnotil a dospel k správne a zákonnému záveru o tom, že nie je možné konanie obžalovaného bez akýchkoľvek rozumových pochybností, navyše pri existencii už opakovanej uvádzanej platnej zásady trestného procesu „in dubio pro reo“, vyhodnotiť ako trestný čin. Záverom je potrebné pripomenúť, že z procesného postupu vykonaného súdom prvého stupňa je zrejmé, že nebolo preukázané, že by sa žalovaný skutok nestal.

Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.